

3. Økonomisk udvikling af underudviklede lande (dagsordenens pkt. 28).
4. Spørgsmål i forbindelse med international handel og varer (pkt. 29).
5. Spørgsmål vedrørende videnskab og teknologi (pkt. 30).
6. Specialfondens fremskridt og virksomhed (pkt. 31).
7. FN's programmer vedrørende teknisk samarbejde (pkt. 32).
8. Hjælp til nyligt uafhængige stater: Rapport fra Det økonomiske og sociale Råd.
9. Befolkningstilvækst og økonomisk udvikling (pkt. 84).
10. Den permanente suverænitet over naturens rigdomskilder (pkt. 87).

Det besluttedes at behandle dagsordenens punkt 84 uden forbindelse med punkt 28, samt at man efter en generaldebat om den økonomiske udvikling og den internationale handel m. v. skulle gå over til behandlingen af dagsordenspunkt 87, som Sovjetunionen ville have særskilt behandlet. Derefter skulle en generaldebat om den tekniske bistand, m. v. finde sted.

Den økonomiske udvikling i almindelighed og udviklingslandenes forhold.

(Dagsordenspunkterne 12, 28, 29 og 30).

2. komité besluttede på sit møde den 3. oktober, at der skulle holdes en samlet økonomisk debat på grundlag af dagsordenspunkterne 12, 28, 29 og 30. Disse punkters indhold og baggrund kan resumeres som følger:

(12) De af det økonomiske og sociale Råds beretning til 2. komité henviste kapitler drejer sig om tendenser i verdensøkonomien og økonomisk udvikling af underudviklede lande (kap. II); Regional økonomisk virksomhed (IV); en række mere konkrete spørgsmål (V, afsnit ii-v) bl. a. om videnskab og teknologi; udvikling af landbrugs-køoperativer (VI, par. 489); og forbindelsen med særorganisationerne (VIII, par. 650). Beretningen omfatter tiden fra august 1960 til august 1961.

(28) De under dette punkt hørende spørgsmål, nemlig (a) spørgsmålet om industriel udvikling af udviklingslandene og FN's virksomhed på dette område; (b) om

oprettelse af en kapitaludviklingsfond (c) om mere kapital og bistand (d) landreformer og (e) levnedsmidler gennem FN til mangellande har som baggrund (ad a) oprettelsen i december 1959 af en industrikomité med det formål at vejlede Det økonomiske og sociale Råd med hensyn til udviklingslandenes industrialisering. Den skal bearbejde det materiale om indvundne erfaringer, som de enkelte lande stiller til dens rådighed, arbejde med industrielle udviklingsproblemer på lang sigt og fremkomme med forslag om industrifinansiering i udviklingslandene. I sin beretning til rådet i 1961 har komiteen henstillet, at muligheden for at opnå bistand fra FN ved tilrettelæggelsen af national industriudvikling forøges i betydelig grad, og rådet har godkendt komiteens beretning.

Adskillige års bestræbelser, især fra udviklingslandenes side, på (ad b) at virkeliggøre tanken om en FN-kapitaludviklingsfond førte til, at generalforsamlingen i 1960 i princippet vedtog at oprette en fond og at nedsætte et udvalg på 25 medlemmer af FN til at udarbejde statutter. Dette udvalg havde ikke til 16. plenarforsamling kunne tilendebringe arbejdet og ønskede derfor sit mandat forlænget. Udvalget har vedtaget 12 principper, som skal være gældende for fonden.

Det bemærkes, at styrelsesrådet for den internationale bank i 1959 oprettede det internationale udviklingsfond, som fik en startkapital på 1 milliard dollars, og som skulle yde lån på mere fleksible vilkår, end banken kan tilbyde.

Udviklingslandene har imidlertid vist sig interesseret også i oprettelsen af en FN-kapitaludviklingsfond, hvor de — idet der ikke skal stemmes efter indskuddets størrelse, men efter FN's regler — vil få større indflydelse. Udviklingsfondens opgave vil bl. a. blive at finansiere arbejder i forbindelse med disse landes økonomiske og sociale infrastruktur, d. v. s. hospitaler, veje, havne, kanaler, etc. (ad c). På forrige generalforsamling blev der i en resolution udtrykt et håb om, at kapitalydelse og bistanden til udviklingslandene, så snart det var muligt, ville kunne udgøre 1 pct. af de økonomisk fremskredne landes nationalindkomst under ét, og at en passende